

МУДРІСТЬ – ЗМІНЮЄ СВІТ

Кожна людина намагається знайти відповіді на одвічні питання: що первинно, що таке добро і зло, життя та смерть, проблеми свободи та сенсу буття; тому й починає розглядати себе через певну філософську призму. Філософське мислення є унікальним, воно пронизане любов'ю до мудрості, прагненням до свободи і щастя, вічне у своєму розвитку.

Призначення філософії – бути у постійному пошуку істини для знаходження нових шляхів гармонізації людини і навколишнього світу. Філософія – це любов до мудрості, а мудрість вимагає постійного пізнання істини.

Що ж таке мудрість? Чи потрібна вона людині і навіщо? Мудрість – це неоціненні откровення кожного дня, це сукупність набутих знань в конкретній сфері діяльності і уміння застосовувати їх на практиці в потрібний момент часу. Якщо людина отримає максимум знань в якій-небудь діяльності і почне практикувати їх, то ніяка сила не зможе „здолати” її (людину) на шляху здобуття своєї мети. Для того, щоб мудрість почала накопичуватись необхідно кожного дня працювати над собою і удосконалювати знання, бо отримання знань – це ще не мудрість. Здобуті знання ще не говорять про те, що особа знайде їх примінення в потрібний час. Як казав Цицерон: „*Мало володіти мудрістю, необхідно вміти володіти нею*”. Тому знання – це теорія, а мудрість – це практичне застосування знань для досягнення позитивних результатів.

Багато людей вважають, що мудрість – це вроджена характеристика. Але це не так. Мудрість „відкриває себе” кожному і ключ від цієї двері-мудрості знаходиться у простих істинах: необхідно постійно шукати знання, мати чистий розум і праведне мислення, звільнитися від образ, нещастя, звинувачень, гніву. Але мудрість не прийде, якщо особа буде просто накопичувати інформацію. Зміни відбудуться тоді, коли людина почне міркувати, аналізувати і робити висновки, приймати рішення, адекватно реагувати і робити так, як це підказує мудрість, яка спонукає до раціональних дій, які змінюють життя на краще.

Мудрість завжди шукає тих, хто її прагне всім серцем. Людина кожного дня зустрічається з мудрістю, але не завжди „впізнає” її, подібно тому, як можна бачити знаменитість і не впізнати її. Мудрість допомагає із незначного відокремити дорогоцінне і хто має її, той неодмінно досягне великих успіхів не тільки у сфері діяльності, але й у власному житті, бо „Мудрість – це наука про щастя” (Дідро).

Якщо кожен усвідомить, що необхідною складовою життя, такою ж як і вода, повітря, сонце, є мудрість, то суспільство буде не тільки культурним, цивілізованим, а й щасливим, збагаченим не тільки матеріально, а й духовно.

І, наостанок, хотілося б подякувати Арістотелю, який визначив суть філософії саме через любов до мудрості, яка своєю силою керує світом, завжди прагне розкритись у свободі для утвердження вільної і щасливої людини.